

34.

Under 9de December f. A. tillod vi undertegnede, som indføre cirka 85 pCt. af alt det Told sukker o: Konsumsukker, der aarlig importeres til Danmark, og at indsende til det af Landstinget nedsatte Udvalg om Told- og Skibsafgifter et motiveret Andragende om at foranledige Pof. 177 i Forslag af 13de November affattet saaledes, at Lyshedsgrænsen i Overensstemmelse med Regeringsforslaget af 1ste November 1889 fastfattes til mørkere end Nr. 19. Det vakte derfor en ualmindelig stærk Bevægelse i Handelsverdenen, da det høje Ting ved Lovens anden Behandling havde vedtaget Undringsforslaget Nr. 49, hvorved Lyshedsgrænsen flyttes til mørkere end Nr. 16 — et Resultat, der næppe var tænkt muligt af nogen sukkertyndig Mand. — Dernæst tillade vi os at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at Vedtagelsen af Lyshedsgrænsen „mørkere end Nr. 16“ i en eventuel endelig Toldlov er ensbetydende med en Umuliggørelse af saa godt som hele Importen af Told sukker til Danmark — ja, at der derved ligefrem stables et Indførselsforbud, thi de Sukkere, der da kunne indføres, reduceres til de mørkere Sorter, som nu — i Mod sætning til tidligere, kun anvendes efter en forsvindende Maalestof, fortrinnsvis til Bagerbrug og lignende Formaal.

Cirka 90 pCt. af de hertil indførte engelske Fariner

75 af Demerara og andre krystalliserede Sorter ere saa nær Lyshedsgrænsen Nr. 18 som blot muligt, og cirka 50 pCt. af Portorikosukker er lysere end Nr. 16, og for denne Sorts Bedkommende vil den direkte Import — selv af de mørkere Kvaliteter — til Dels ophøre, da det maa betragtes saa godt som umuligt fra selve Produktionsstedet at affibe Ladninger med Garanti for, at ingen Del deraf er lysere end Nr. 16.

Standningen af denne Sukkerimport vil ej alene følelig berøre store Købmandsvirksomheder, Arbejdere etc., men ogsaa en Del af den danske Skibsfart, der er bestættiget i Danmarks Sukkerimport.

I vore bestående Kolonier maa man uden Tvivl — hvis Sukkerproduktionen der ej helt skal gaa til Grunde — efterhaanden stræbe hen til at forbedre det mørke Produkt, der endnu leveres fra mange Plantager, i en væsentlig Grad, ligesom St. Croix Kælleskogeriets Opgave vel ogsaa mere og mere maa gaa ud paa at fremstille lysere Sukker, anvendeligt for selve Konsumenten, og i saa Tilfælde vilde Lyshedsgrænsen mørkere end Nr. 16 aldeles ubeluffet Importen fra vore egne Kolonier.

For det Sukkers Bedkommende, der under Forhandlingerne i Landstinget angrebes saa stærkt som specielt skadende de danske Sukkerfabrikkers Interesser — nemlig engelsk Farin — stiller Indførslen sig efter Grossererforetets Haandbog for 1889 og Mæglerne Svane & Hvalbøes Opgørelse for 1890 — i Mod sætning til en officiel Skrivelse fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet (Rigsdagstidende Tillæg B, Side 577—79), der til Fordel for en Skærpelse af Lyshedsnummeret udtaler, at Indførslen af de saakaldte Fariner er tiltagen efter en stor Maalestof i Løbet af de sidste halve Snes Aar — saaledes:

1881: 14,300,000 Pund.	1886: 12,200,000 Pund.
1882: 16,000,000 —	1887: 10,100,000 —
1883: 19,750,000 —	1888: 9,000,000 —
1884: 22,850,000 —	1889: 12,800,000 —
1885: 11,400,000 —	1890: 11,000,000 —